

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK

Annesi yıl sonu gösterisine yetişemeyince Zeynep epey üzüldü. Eh annesinden ilk defa bu kadar ayrı kalıyor. Sizi gördüğüne pek sevinecek, iyi ki geldiniz.

Zeynep! Bir misafirimiz var.

Mustafa Dedeciğim hoş geldiniz!

Heh heh! Hoş buldum Zeynepçğim.

Çocuklar bizim bahçede oynuyor. Mistik senin biraz rahatsız olduğunu söyledi. Anneannenin de sizde olduğunu duyunca bir uğrayayım istedim. Nasılsın?

Birkaç gündür sabahları biraz yorgun hissediyordum, şimdi geçti ama iyiyim.

Heh heh! Yoksa sen de Alper gibi geceleri martıya mı dönüşüyorsun? O da gündüzleri hep yorgun ve uykulu olurdu.

Heh heh! Kırtasiyeciler Alper Bey'den bahsediyor. Daha doğrusu onun çocukluk halinden.

Hi hi hi! Alper de kim? Na-- nasıl yani?

Alper'in babası gemi kaptanıydı. Alper'i de deniz sevgisiyle büyütmişti. Alper babasıyla birlikte balığa çıkmaktan, yüzmekten, gemi maketleri yapmaktan çok hoşlanırdı. Şimdi kırtasiyenin duvarında asılı duran Piri Reis'in Dünya haritası o zamanlar odasında asılıydı. O haritayla ne oyunlar kurardı...

Ah keşke bir martı olsam, uçup gemime konsam. Babacığım seni çok özledim...

O zamanlar uzaktakilerle iletişim kurmak ya da bir yerden başka bir yere gitmek bugünkü kadar kolay değildi. Alper'in babası uzun seferlere çıktığı yeni bir işe başlamıştı. Her uğradığı ülkeden oğluna kartpostal atıyor, iki haftada bir çarşamba günü de mutlaka telefonla arıyordu. O çarşambaları Alper'in nasıl sevdiğini hâlâ anımsıyorum. Yine de bu ona yetmiyor, babasıyla geçirdiği vakitleri özliyordu.

Çok iyi anımsıyorum bana tam olarak şöyle demişti: "Herhalde çok içten diledim!" Alper her gece saat tam ikide martıya dönüşüyordu. Tam beşte de yeniden çocuk oluyordu.

Bu nasıl olur? Olamaz olmaz! Anneme ne diyeceğim. Peki ya babama?

Alper'in son zamanlardaki uykulu ve yorgun haline bir anlam veremiyordum. Bu durumu benden tam bir ay gizlemişti. Biraz bozulmuştum ama kızmamıştım. Çünkü biz yakın arkadaştık.

Elbette benim de başıma böyle bir şey gelse ilk önce rüya olduğunu düşünürdüm. Ama ertesi ve sonraki gecelerde gece tam saat ikide martı olarak gözümü açsam ve tekrar eski haline döneceğimden emin olsam birazcık eğlenmek isterdim. Sanırım Alper de öyle yaptı.

Alper, kuşların ötüşünden, havanın sıcaklığından saatin kaç olduğunu anlıyor, eve tam vaktinde dönüyor, yatağında derin ve huzurlu bir uykuya dalıyordu.

Babam iki gün sonra seferden dönüyor. Çok çok mutluyum.

Ona anlatacak mısın?

Evet bunun için sabırsızlanıyorum.

Üç ay boyunca Alper'le her gün buluşup geceleri martıya dönüştüğünde neler gördüğünü, nerelere gittiğini konuştuk ve resimlerini yaptık. Maalesef babasının gemisine gidecek kadar vakti olmuyordu. Martı olmayı çok içten dilemişti, ama süresiyle ilgili hiçbir şey dilememişti. Hem zaten annesi Alper ortadan kaybolda çok endişelenirdi.

Oğlum gemideyken bir rüya gördüm. Rüyamda bir martı gelip gemiye kondu. Ağzındaki masmavi çakıl taşını tam önüme bıraktı, sonra uçup gitti. Çakıl taşının üzerinde "Baba seni çok özledim." yazıyordu.

Uaaavaah! O taşı martı arkadaşlarıma ben verdim baba, sana ulaştırmalarını söyledim.

İyi uykular oğlum.

Ama Mustafa Dede, ben bu öyküyü biliyorum! Hatta en sevdiğim kitaplardan biri. Kitabın yazarının ve kahramanının adı da aynı. Bu Martı Almus'un öyküsü. Almus'un babası bir daha çok uzun seferlere çıkmıyor ve Almus bu duruma çok seviniyor.

Bir dakika! Al-mus... Alper ve Mustafa'nın ilk hecelerinin birleşimi bu! Yoksa kitabı siz mi yazdınız?

Heh! Heh! Evet. Özlem duygusu hisseden tüm çocuklar birer Almus bence.

Hi hi hi! Sürprizlerle dolunuz Mustafa Dede. Anneanneciğim ben arkadaşlarımin yanına gidiyorum, akşama görüşürüz

